

Turistický zpravodaj 4/2014

Vážení naši přátelé, kamarádi, členové spřízněných organizací, obchodní partneři a příznivci, přicházíme k Vám s posledním letošním číslem našeho Zpravodaje. Celkem je to již 15. číslo tohoto elektronického čtvrtletníku, který oblast KČT Jižní Čechy vydává. Ano, první číslo vyšlo v březnu 2011, už skoro před 4 lety.

Nyní jsme před vánočními svátky a příchodem nového roku. Proto nám dovoluňte, abych Vám spolu s kolegou Jirkou Francem poděkovali za dosavadní přízeň a popřáli Vám krásné a radostné Vánoce a v novém roce, který bude mít pětku na konci, samé jedničky, pohodu a radost.

Tak tedy úspěšné vykročení do roku 2015, šťastnou cestu a "zdrávi došli".

I v příštím roce se Vám budeme snažit přinášet zajímavé čtení, informace a fotografie z akcí jak našich turistických, tak našich spřízněných spolků a partnerů.

A protože se tentokrát sešlo opravdu hodně příspěvků, tak se bez dalších řečí do nich pustíme. Bude mezi nimi bohužel také jedna smutná zpráva.

Za dvoučlenný redakční tým Karel Charvát

Klub českých turistů se stal v roce 2014 platným členem ČOV, spolupráce bude pokračovat i v roce 2015.

Klub českých turistů

je pro rok 2014 součástí projektu
ČESKÉHO
OLYMPIJSKÉHO VÝBORU
ČESKO SPORTUJE

JIRÍ KEJVAL
Předseda Českého olympijského výboru

V Praze dne

ČESKO SPORTUJE
JE PROJEKTEM ČESKÉHO OLYMPIJSKÉHO VÝBORU
NA PODPORU SPORTU
A ZDRAVÉHO ŽIVOTNÍHO STYLU

Meteorologický sloup v Palackého sadech v Písku

Návrh na stavbu meteorologického sloupu se objevuje v roce 1921, sloup se měl postavit na oslavu 20. výročí založení odboru KČT v Písku. Na valné hromadě konané dne 3. března 1922 ve dvoraně hotelu Dvořáček se stavba sloupu opět projednávala, zejména jeho umístění. Požadavkem byla instalace sloupu ve středu města, nejlépe u radnice, kde stál již informační sloup s tabulkami a ukazateli směru značených cest.

Na dubnové výborové schůzi předložil ing. HLAVÁČ další variantu stavby meteorologického sloupu s rozpočtem 3000 Kč. Jedna německá firma z Göttingenu žádala za vnitřní výbavu – přístroje - 6700 DM. Nejzákladnější přístroje byly v hodnotě 4000 DM. Bylo dohodnuto, že odbor uhradí 2500 Kč, Občanská záložna by půjčila 4000 Kč s roční splátkou 500 Kč.

Člen výboru profesor LEISCHMANN pochyboval o oprávnění výboru vydat tolik spolkových peněz bez rozhodnutí valné hromady. Jsou prý i pochybnosti, je-li nutné sloup vůbec stavět. Podle zápisu ze schůze bylo v diskusi argumentováno tím, že počet členů na valných hromadách je malý a jsou to stále stejní lidé. Není jich prý o mnoho více než členů výboru. Hlasování nakonec vyznělo ve prospěch stavby, kterou bylo nutno co nejdříve urychlit. Vlivem inflace, zejména v Německu, šly ceny rychle nahoru, i když naše koruna zpevňovala.

Stavební úřad města Písku schválil návrh na stavbu meteorologického sloupu a jeho zástupci se společně s odborem KČT dohodli, že bude postaven v Palackého sadech naproti restauraci „U Reinerů“, u starého tunelu z města do parku.

Na valné hromadě 15. ledna 1923, která se konala opět ve dvoraně hotelu Dvořáček (restauratér byl členem odboru) za účasti 19 členů bylo oznámeno, že meteorologický sloup je připraven a přístroje že jsou už také v Písku. Jakmile to počasí dovolí, bude sloup v parku postaven.

Počátkem dubna byl sloup konečně instalován a jeho okolí v parku upraveno. Byly tam osazeny přístroj pro měření a záznam atmosférického tlaku, vlhkosti a teploty vzduchu, přístroj na předpověď počasí na nejbližší období, dále je zde uvedena také nejvyšší a nejnižší teplota. V neděli 15. dubna 1923 v osm hodin ráno se u sloupu konalo slavnostní předání do užívání veřejnosti. Slavnostní projev přednesl předseda odboru Josef Rybička. K shromážděným promluvil též zástupce obce. Poté množství občanů obdivovalo vystavené přístroje. Jak napsal Otavan, byl to dobrý počín píseckého odboru KČT zřídit meteorologický sloup, u kterého jsou prý stále nějací zájemci.

Jak šel čas, sloup přežil i I. republiku, německou okupaci i budování socialismu. O zdárný chod přístrojů se nezištně staral ing. Karel Brousil z KČT Turista. Přišel také čas, kdy vandalismus se stal jaksi u mládeže módou. Tak po častém rozbíjení skel a zcizování přístrojů se odbor rozhodl přístroje vyjmout. Místo nich jsme umístili do sloupu stručnou historii KČT a obou píseckých odborů, dále historii Palackého sadů a města. Místo skel pevnější plexisklo. I tak se u sloupu zastavovala řada cizích návštěvníků a četla si naše informace před tím, než odešla k Reinerům.

Poslední ránu sloupu daly technické služby města, když sloup obezdily pevnými lavicemi. Takže se ke sloupu zájemci nedostanou a nemohou si nic přečíst. Lavice zatím slouží pouze jisté mládeži, která sedí zásadně na opěradlech a pohazuje kolem odpadky a nedopalky cigaret. Mnozí kolemjdoucí občané se snaží mládeži domluvit, ale bez úspěchu. „Zodpovědným“ činitelům stav také nevadí.

Tento stav se vyřešil sám po povodni v srpnu 2002. Tehdy byl vodou poškozen kanalizační přivaděč, který je uložen v Palackého sadech. Při jeho opravě byl sloup přemístěn blíže k hlavní cestě parku. Začátkem roku 2010 Technické služby města Písku přikročily k opravě sloupu pod dohledem památkáře PhDr. Martina Zemana. Vyčistily léta zašlý kámen, byla také nově vyrobena ukradená růžice světových stran na vrcholu sloupu. Turisté obnovili přehledné informace o turistice v Písku na místě, kde dříve bývaly meteorologické přístroje. Od srpna 2010 slouží zdařile renovovaný sloup opět široké veřejnosti.

U SVÁKOVSKÉHO HRADIŠTĚ STOJÍ NOVÁ ROZHLEDNA

V lesích u svákovského hradiště nedaleko města Soběslav můžeme z nové rozhledny obdivovat pohledy do okolí. Rozhlednu nechaly postavit Lesy města Soběslav. Rozhledna byla otevřena na přelomu července a srpna a nachází se na stráni na levém břehu řeky Lužnice. Konstrukce rozhledny je celodřevěná o celkové výšce 13,5m. Výška byla zvolena záměrně, zhotovitel nechtěl vytvořit umělou novou dominantu krajiny, ale stavbu, která nebude při pohledu na Svákov příliš křiklavá a do prostoru co nejvíc zapadne. Rozhledna bude přístupná celoročně. V jejím okolí byl nainstalován stůl s lavičkou, odpadkový koš a stojan na kola. V blízkosti rozhledny končí 4 km dlouhá žlutá turistická značka, vedoucí od železniční stanice Soběslav. Další možnost přístupu je ze silnice Soběslav – Nedvědice. Asi 800 m před obcí Nedvědice je po pravé straně vjezd do lesa. Zde je možno zaparkovat auto a k rozhledně dojít 1 km lesní cestou, směrovky jsou nainstalovány.

SVÁKOV Nacházíme se pod největším kopcem, který se vypíná na levé břehu Lužnice západně od Soběslavi. Směrem k Nedvědicím postupně přechází v nejvyšší pahorek v okolí - Chrástná (514 m n. m.). Svákov byl již od prvohorního období místem. V rámci silně rozvojeného významného slovanského hradiště. Až do třicetileté války stála vedle severního svahu vesnice. Pod Svákovem podél Lužnice procházela obchodní stezka. Od 17. století je Svákov neobydlený a zalesněný. Původní buky a duby nahradily v 19. století převážně smrkový porost. V roce 2006 byl vrah zabitý pruhoučnou boubou, která změnila rozsahův část lesa. Svákov je v současnosti oblíbenou poutní a výletní trasou.

Záračný svákovský pramen
Iprostřed lesního porostu vyvěrá na povrch země svákovský pramen. Lide odpradávně považovali jeho vodu za zázračnou a léčivou. Podle pověstí v 18. století vyhořela ve lesích zemědělská usedlost. Opravu stavení prováděl tesař z Nedvědic, který při pobíjení stěchy ošlepl. Ve spánku dostal vniknutí. Měl jít do nedalekého lesa a u studánky poprosit Panny Marie. Roku 1763 přišel do Svákově velitel rakouského dohledávacího pluku Jan Theodor Rosner. Na doporučení obyvatele najal pro svoji těžce nemocnou choť svákovský les. Zároveň hledal metody a rady lékařů, již do té doby nepomáhaly. Pramená voda a vůně lesní vzduch však způsobily, že se nemocná pani uzdravila, její muž dal vedle studánky na znamení pánů postavit dřevěnou kapličku a později větší obraz Panny Marie.

Sídliště a vesnice Svákov
Roku 1905 vyrostl místní rolník pod kopcem na východní straně Svákově patřící bronzových věků. Klinec je před třemi a půl tisíci lety posádkou jako plastická a jako polotovar pro výrobu nástrojů a zbraní. Následným průzkumem bylo pod Svákovem objeveno sídliště 33 m dlouhé a 8 m široké, jenž sloužilo jako prostor dočasně pobytu obchodníků a řemeslníků při starobylé obchodní cestě. Zároveň byly při průzkumu nalezeny stopy rákosy a předměty běžné potřeby. Výzkumný archeologický nálezy ze sídliště i hradiště byly vystaveny v byvalém soběslavském muzeu a v roce 1973 převezeny do Husákovského muzea v Táboře. Na severní straně kopce stávala osada Svákov, Svákovem vesnicemi tvořila součást Medobudského společenství, který patřil k úteru v Loupčovicích pod Blánkem. Během husákovského váleku byla vesnice zničena budovy roku 1437 připadla obci Tábor. Na přelomu 15. a 16. století ves tvořilo osm zemědělských usedlostí a malý vodní mlýn. Roku 1541 panovník Ferdinand II. věnoval za prosluloborský spolek Tábořským skoniřským a rok později prodal panům z Rožmberka. V roce 1594 prodal Petr Klok z Rožmberka zčásti opuštěný a pustý Svákov městu Soběslav. Za třicetileté války vesnice definitivně zanikla.

Hradiště Svákov
Svákovské hradiště s dobře patrnými obrannými valy se nachází v nadmořské výšce 462 - 455 m n. m. na ostrožně řeky Lužnice a potůčku systematického u nedaleké kaple Panny Marie Bolesné. Má lednovský půdorys o obvodu 834 m a rozloze 3,8 ha. Od severního okraje k jižnímu měří 280 m a od východního k západnímu 180 m. Největší výška valu je 8 m. Ze tří stran je hradiště chráněno strání. Podél východní části směrem k Lužnici se táhne nejpráhlejší svah vysoký 40 m. Podrobné archeologické průzkumy prováděl roku 1883 Jindřich Bříhý, v letech 1906 - 1907 Josef Švihla a roku 2007 Ondřej Chvoška. Nálezy kamených litových materiálů a pazoukových hrozd naznačují osídlení Svákovy již v době kamenné. Z dalších nálezy keramiky, bronzových, železných i kamenných předmětů a provedených analýz je zřejmé, že hradiště bylo osídleno v době bronzové (od 2. tisíciletí př. n. l.) a keltovými obyvatelstvem v době železné (od 4. století př. n. l.). Po příchodu Slovanů kolem 6. století osídlení hradiště kmen Doudlebu. Nejintenzivnější osídlení spadá do období 9. století. Z této doby pochází až 30 cm silná slátní vrstva. Na obranném valu bylo vybudováno dřevěné palisádové opevnění a vnitřní díveo hliněná konstrukce. Hradba měla vnější kamennou lc. Hradiště zaniklo při mohutném požáru v 10. století v souvislosti s postupným upadkem hradiš Vělkomoravské říše. Se zánikem osídlení Svákově se druhe polovině 10. století je spjato založení města Soběslavi na soutoku řeky Lužnice a Černovotického potočka. Do 13. století bylo záměk hradiště zrušeno a součástí bylo jako dřívější území obouvat.

Kaple Panny Marie Bolesné
V roce 1862 soběslavské zastupitelstvo rozhodlo, že na suchém místě vedle původní kapličky u svákovského pramene vybuduje novou kostel. Z věrečných sbírek, odkazy soběslavského děkana Matouše Nikodema a příspěvků obcí Nedvědice, Rybova Lhota, Nleňovice a Zvěřetice byla vystavba so purementována. Jana Madka zahájena. Roku 1865 byl položen základní kámen. Do kamene byla vytesána prohlubeň a do ní vložen plechová skřínka se základací listinou a zpisovo o vzorku kaple. Hlavi František Roubal přistavěl v roce 1900 ke kapli zvonici, která dala stavbě souzvučnou podobu. Do oltáře Břetislava Kařky z Červeného Kostelce byl vložen obraz Panny Marie Bolesné. Lesní kaple je malých rozměrů, ale zaujme pseudorománskou architekturu ve stylu schwanbernských staveb. Vnější plášť zvyrazuje kombinace hladkého štuk, chivoého a kamenného zdva. Před kaplí je umístěn velký dřevěný kříž. Mezi sobořovými váleky stojí Ochranský spolek, který kape vytkávané stěhy a doplnil je lavičkami. Pod oltářem a původního vstupu do starobylého hradiště postavili malý altán s posezením. V roce 2010 byla obnovena vnitřní část a ke kapli. Kostelík Panny Marie Bolesné je posvátným a poutním místem československé diecese.

Rakousko, pochody IVV - Alt Nagelberg 6. -7. 9. 2014

Tradičního turistického pochodu IVV nedaleko hranic u našich jižních sousedů v Rakousku se zúčastnili zástupci KČT Č. Budějovice a Č. Krumlov. Letos byl jubilejní 40. ročník a tomu také odpovídala účast – 1200 účastníků. Pochod byl jako vždy velmi dobře organizačně zajištěn. Zpestřením byla jízda historických parních vlaků po úzkokolejce. Po pochodu jsme navštívili další zajímavá místa v okolí, např. Litschau. Tradičně se též zúčastňujeme akcí IVV ve městech Freistadt, Lasberg či Gross Gerungss.

Vystup na svůj vrchol

Vrch Kluk - 14. 9. 2014

Vrchol hory Kluk je 741 m.n.m. Kopec se dříve nazýval také Kluka. Keltské „kluka“ znamená „velká skála“. Německý název pro horu je Bubestein, což je „klukův kámen, či kamenný kluk“. Legenda praví, že jeden sedlák z Habří proklel chlapce, který při orání pole vjel do kamene. Chlapec následkem kletby umřel a podle svého posledního přání se proměnil ve skálu. Podle jiné pověsti se prý na hoře zjevovala malá bytost, podobná malému chlapci a odtud vznikl název hory. Má to být strážný duch tohoto kraje v podobě malého kluka, sídlící v hoře, který přijde Čechům na pomoc, až v nich bude nejhůře. Hora Kluk je nejvyšším vrcholem tzv. Haberského pohoří. Tento název zná jen málokdo. Je vlastně jednou ze dvou větví Blanského lesa. Zatímco jižní větev je vyšší a jejím nejvyšším vrcholem je známá Kleť, Haberské pohoří je v severní větvi podstatně skromnější - Haberský vrch 718, vrch Švelhán (721 m.n.m), vrch Skalka (678 m.n.m) a Vysoký Kořen (680 m.n.m) až k vrcholům Vysoká Běta (803 m.n.m) a Buglata (801 m.n.m), kde se setkává s jižní větvi Blanského lesa a uzavírá tak prstenec nad celým mohutným údolím mezi Křemží a Brlohem. Na Kluk vedou turistické značky, a to jak z Křemže, tak i ze železniční zastávky Vrábče, nejkratší trasy do 3 km, z Holubova 5 km. Delší trasy z Č. Krumlova přes Kleť do 12 km či Č. Budějovic MHD sídl. Máj 14 km.

Tentokrátě nám nepřálo počasí. Od rána bylo zataženo a mírný déšť. Ten nakonec ustal a ukázalo se i sluníčko. Do sedla dorazili turisté z Č. Krumlova a Č. Budějovic. Odměnou pro účastníky byly houby, které jsme společně sbírali cestou dolů k vlaku do Vrábče.

Vrch Kleť - 28. 9. 2014

Kleť - 1084 m. n. m. - je nejvyšší horou Blanského lesa, jenž se rozkládá v severozápadní části českokrumlovského okresu. Z roku 1624 pochází zpráva, že se zde nachází „hojnost zvěři - jelenů, laní, medvědů, srnců, vepřů a sviní divokých, rysů, vlků, divokých koček, lišek a zajíců, tetřevů i mnoha čižebných ptáků". Název hory Kleť je jedním z nejstarších pojmenování českých hor. V dochovaných psaných listinách můžeme sledovat vývoj názvu asi takto: 1263 - Mons Naklethi, 1318 - Naklati, 1445 - Kletie, 1600 - Kleta, 1624 - Kleť, Kletý, od 17. století - Schöniger, lidově Schönigl, Šénygl, konec 19. století - Klet, od 1918 dodnes - Kleť. Na počátku 19. století byla navštěvována pouze za účelem měření a mapování. Kleť je místem jedinečného kruhového rozhledu. Již před stavbou rozhledny sem přicházeli lidé za vynikajícím pohledem na Alpy. Kníže Josef Jan Nepomuk ze Schwarzenberku, sám vášnivý cestovatel, propagoval také turistické zájmy. Dal tedy podnět k výstavbě kamenné rozhledny na samém vrcholu. Stavba byla budována v letech 1822 - 1825. Jedná se o nejstarší kamennou rozhlednu v Čechách, z níž je za chladného počasí vidět až na alpské vrcholky. Na počest zakladatele byla nazvána Josefovou věží. Josefova věž se stala v letech 1824 - 1825 trigonometrickým bodem pro kartografické práce, a tak místo přilákalo nejenom tisíce návštěvníků, ale také tvůrce plánů rozhledů z vrcholu rozhledny. Sto let po založení rozhledny, v roce 1925, byla na Kleti vystavěna horská chata pro potřeby turistů, jejíž patronkou byla kněžna Terezie ze Schwarzenberku. Odtud název Tereziina chata. Na vrchol a zpět se lze dopravit sedačkovou lanovkou, jejíž dolní stanice se nachází v Krasetíně u Holubova. Lanovka překonává délku 1752 m a výšku 383 m, turisty přepravuje již od roku 1961. Nedaleko od rozhledny stojí televizní a rozhlasový vysílač.

Na rozdíl od předchozí akce Výstup na Kluk, kdy bylo ošklivé počasí, se tentokrát vše vydařilo. Vrchol byl v obležení turistů, kteří ať již pěšky či na kole nebo pomocí lanovky dorazili na vrchol. V roce 2015 bude 190. výročí postavení rozhledny a 90. výročí chaty na vrcholu. K tomuto výročí se připravuje společná akce KČT a Českého rozhlasu České Budějovice, který má 70. výročí zahájení vysílání.

Výstup na Kluk

Chata na Kleti

Z činnosti KČT Volary

V září uspořádal KČT Volary týdenní poznávací pobyt k poznání zajímavých míst na Českokrumlovsku a Českobudějovicku. Ubytování měli zajištěno v pěkném prostředí penzionu, odkud se na své výlety vydávaliauty. Díky tomu mohli poznat a projít mnoho zajímavých míst. Akce byla určena pro všechny členy – seniory, zdravotně postižené a mladší turisty. I když jim vždy počasí nepřálo, všem se líbilo a poděkování patří organizátorům akce.

Miloš Trnka

7. 7. 1934 – 21. 7. 2014

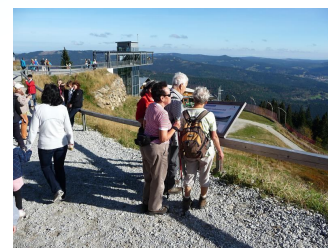
Miloš Trnka byl cvičitelem pěší turistiky II. třídy od roku 1980, kdy složil zkoušky vedené svazem turistiky ČSTV. V TJ Klub turistů České Budějovice byl členem od roku 1972. V bývalém okresním svazu turistiky ČSTV byl členem od roku 1976, od roku 1978 převzal funkci okresního klasifikátora, kterou zastával až do skončení okresního výboru v roce 1995. V roce 1992 byl zvolen do Krajského výboru KČT jako člen a později převzal funkci klasifikátora. Tu vykonával až do ukončení svého působení v Krajském výboru KČT v roce 2008, od tohoto roku pak byl spolupracovníkem oblastního výboru KČT Jižní Čechy. Celá léta spolupracoval na Zahájení jarních km s Vládou Guttvaldem a potom s ing. Peltanem. Dále připravoval dálkové pochody TJ Klub Turistů a potom TJ KČT Turista - Pochod osvobození, Pochod ke dni železničářů a Kupředu levá, později přejmenovaný na pochod "Podzimní krajinou".

SEMINÁŘ VEDOUCÍCH A CVIČITELŮ KČT 2014 11. - 12. 10. 2014

Letos byla zvolena netradiční varianta semináře – autobusový zájezd. Cesta byla navržena tak, aby se jej mohli zúčastnit turisté ze všech odborů KČT oblasti Jižní Čechy. Autobus vyjžděl z Českého Krumlova a postupně nabíral další účastníky v Č. Budějovicích, Písku a Strakonících. Místem konání byla turistická chata Prášily. Zde bylo zajištěno ubytování a stravování a též v sobotu večer odborný program. První zastávkou poznávací části byla obec Hoslovice (výstup na rozhlednu, prohlídka Hoslovického mlýna a zemědělské farmy), následně byla zastávka v obci Dobrž, kde se nás ujal průvodce a velmi podrobně nás seznámil s historií obce. Zde jsme se trochu více zdrželi, a tudíž jsme vypustili návštěvu vrchu Javorník – rozhledny a krátkou pěší vycházku. Následně jsme zastavili v Nicově (kohoutí kříže) a dále jsme ujížděli na Dobrou Vodu – zde byla možnost prohlídky kostelíka (skleněný oltář), křížová cesta, zázračný pramen či návštěva muzea Dr. Š. Adlera, odtud pěšky přes Vintířovu skálu a kapličku na Rovinu či až k říčce Křemelné. Druhý den po snídání jsme vyjeli do Německa pod Velký Javor – zde jsme byli rozděleni na tři skupiny podle zdatnosti a vydali jsme se všichni na vrchol. Počasí bylo vynikající, byla daleká viditelnost, takže byla maximální spokojenost. Okolo třetí hodiny jsme odjížděli domů nazpět do ČR, tak aby účastníci stihli večerní spoje domů.

Memoriál Stanislava Macha

Cílem akce Neznámé pomníky s názvem Memoriál Stanislava Macha bylo připomenout osobnost dlouholetého předsedy naší revizní komise.

V hale nádraží ČD se nás sešlo jen šest a rychlíkem R 1541 F. A. Gerstner v 8.12 hod. jsme dojeli do Rybníka. Zde jsme se snažili urychleně přestoupit do osobního vlaku 3882 Donau Moldau obíhající jej, leč všechny dveře soupravy CityShuttle byly pevně uzamčeny. Nakonec si nás všiml výpravčí, strojvedoucí odemkl, my rychle nastoupili a vlak se rozjel. Popojeli jsme zpět do nejbližší zastávky Pšeničky, odkud to k cíli bylo blíž. Prošli jsme osadou Suchdol a po úzké asfaltce došli k silnici E55. Po jejím překonání jsme ze staré silnice do Dolního Dvořiště odbočili na polní cestu. Mezi poli se cesta postupně ztratila, malý kousek jsme překonali i kopřivami. Můstek přes Trojanský potok však existoval a cesta za ním nás dovedla na silnici a po ní jsme došli do Rychnova nad Malší. Zde jsme si prohlédli pozdně gotický kostel, netradiční pomník padlých, 4 kašny a kousek v lese za posledním domem hlavní cíl cesty - pomník „osvoboditele sedláků“ Hanse Kudliča, s jehož životopisem a významem jsme se seznámili již ve vlaku. Prošli jsme zpět Rychnovem a kolem hřbitova došli k Pižmovému rybníku. Zde se dvě účastnice koupaly, ostatní na lavičkách u lesácké chaty odpočívali. Po "kolejích" vyjetých v louce jsme došli pod Holý vrch na červeně značenou turistickou trasu poblíž prameniště a osamělého stromu na pastvině. Červená značka nás dovedla k restaurantu Selský dvůr v Dolním Dvořišti, kde jsme se důkladně občerstvili. Moc se nám zvedat nechtělo, bylo tu dobře, ale rychle jsme prošli městečkem, podešli hlavní silnici a pastvinou zvolna stoupali k železniční trati. Prošli jsme po hrázi rybníka a zemědělským areálem a spěchali na nádraží Rybník. Vlak i výpravčí už tam stáli a po našem spěšném nastoupení se rozjel.

Byl jasný letní den, slunce páliło téměř nesnesitelně, ovádi žrali. Byli jsme vděční za každý i sebemenší stín. Ušli jsme 13 km, převážně mimo značené trasy.

Poslední puchýř - Benešov u Prahy 14. - 16. 11. 2014

Tradiční akce na závěr turistické sezóny probíhala letos v Benešově u Prahy, organizačně ji zajišťoval KČT Benešov ve spolupráci s KČT Týnec nad Sázavou a Mrač.

V pátek pořadatelé připravili autobusové zájezdy v regionu - Horní a Dolní Posázaví, Podblanicko, Za rozhlednami, Benešov a okolí.

Na sobotu pořadatelé připravili trasy 8 až 45 km, na neděli odpočinkové trasy v okolí města 10, 20km. V sobotu proběhla tradiční Puchýřovská zábava a předání štafety dalším pořadatelům - tentokrát do Znojma. Vzhledem k tomu, že zde bylo přítomno mnoho aktivních turistů, proběhly v Benešově další akce: seminář zástupců pěší turistiky z oblastí či krajů, seminář lektorů pěší turistiky, propagace bosé turistiky, jednání vedení KČT. Po dobu trvání akce mohli účastníci navštívit výstavu o historii KČT v Benešově u Prahy.

Posledního puchýře se zúčastnilo cca 1500 turistů z České republiky, Slovenska a Německa. Akci uspořádal odbor KČT Benešov u Prahy k 95. výročí založení odboru KČT ve svém městě.

Franc Jiří

Výstava KČT Tábor o historii a současnosti turistiky v Táboře 1. 10. - 29. 11. 2014

KČT Tábor připravil v prostorách městské expozice Táborský poklad v areálu hradu Kotnova na dvanácti panelech zajímavou výstavu o historii a současnosti turistiky v Táboře. Návštěvníci se mohli v těchto prostorách dozvědět více o Táborském pokladu, který byl nalezen při rekonstrukci jednoho městského domu a je zde vystaven trvale. Nejvíce se o náplň výstavy týkající se historie táborské turistiky zasloužil Ing. Richard Černý, který také 19. 11. 2014 vedl komentovanou prohlídku k této výstavě.

Franc Jiří

KČT
v životě Táborska -
s turisty nejen po stezkách

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ
TÁBOR

1. 10. - 29. 11. 2014

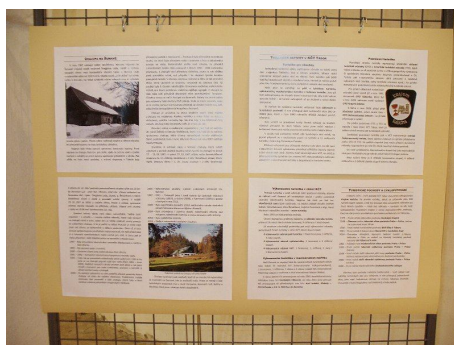

Výstava na dvanácti panelech představí historii a činnost klubu. Dozvíte se více o meteorologickém sloupu, Hýlačce, lávce u Harrachovky, historii značení na Táborsku a další činnosti klubu úzce spojené s rozvojem regionu.

Expozice Táborský poklad
otevřací doba:
po-so 10-12 / 13-15 hodin

vstupné v rámci expozice 20/10 Kč
poklad@mutabor.cz 602 246 818

Jihlavský kraj
Tábor
Město Táborsko

Jednání ÚV KČT Dobrošov 28. - 30. 11. 2014

V Dobrošově na chatě KČT Dobrošov se uskutečnilo jednání ÚV KČT, kterého se zúčastnili zástupci oblastí a krajů KČT, revizní komise, členové vedení KČT a ÚV KČT. Na programu jednání bylo mnoho důležitých bodů. Dobrošov nás přivítal již zimním počasím. Projednán byl stav rozpočtu, návrh rozpočtu na rok 2015, výstavba chaty na Lysé hoře, spolupráce s jinými organizacemi, zpráva o značení, údržby chat KČT, přípravy a delegace na výroční konference KČT, účast zástupců KČT na zahraničních akcích, vyznamenání členů, nová akce Eurorando 2016, zpráva z jednání PR KČT – vize KČT /hlavní úkoly, kterými bychom se měli zabývat a dále rozšiřovat či doplňovat/. V sobotu se našel krátký čas na vycházku do vojenského opevnění Dobrošov. Po nedělním obědě se účastníci jednání rozjeli domů, kromě vedení KČT, které ještě nějakou dobu jednalo. Podrobnosti z jednání budou též ve zprávách Turisty.

Franc Jiří

20 let „Jižních Čech pohádkových“ s Jaroslavem Kerlesem

Vernisáž výstavy zahájil ředitel Jihočeského muzea Ing. František Štangl a předsedkyně kulturní komise JČKÚ Tereza Daňková. Vernisáže se zúčastnila manželka malíře Jaroslava Kerlese Věra s dcerou Evou, synové Marek a Petr a mnoho dalších přátel Jižních Čech pohádkových.

Kurátor výstavy Mgr. Marcel Goetz poděkoval mnoha spolupracovníkům za přípravu výstavy a zástupcům Jihočeského kraje za možnost představení projektu Jižní Čechy pohádkové v nově rekonstruovaném Jihočeském muzeu. Zájemci zde mohou vidět cca 200 originálních kreseb a logotypů malíře Jaroslava Kerlese včetně originálních ilustrací k pohádkám spisovatelky Báry Stlukové „Vyprávění kapra Jakuba aneb pohádky z jižních Čech a Šumavy“.

Výstava nabízí 3 CD rozhlasových večerníčků s hlavním vypravěčem Václavem Vydrou za režie Zdeňka Trošky a cca 3 minutový TV pilot k vytvoření jihočeských televizních večerníčků.

Dílo malíře Jaroslava Kerlese nabízí vlídné náměty pro šetrnou turistiku a cestovní ruch v našem regionu svými pohádkami, cestovními slevovými pasy, vandrovními knížkami aj.

Celý projekt je připraven jako putovní a může být představen i v dalších městech. Výstavu můžete v Českých Budějovicích navštívit každý den mimo pondělí od 2. 12. 2014 do 31. 1. 2015. Organizátoři se těší na Vaši návštěvu. Komentované prohlídky si můžete objednat na tel. 602 443 189.

Na organizaci výstavy se podílel Pohádkový kabinet České pohádkové akademie ve složení W. Tritscher, L. Goetzová, M. Dědič, B. Stluková, M. Poláček, A. Plášilová.

Poděkování patří ale všem, kteří projekt Jižní Čechy pohádkové již dvacet let podporují.

Rozhledna Hýlačka na Větrověch u Tábora - aktuální informace

Podle posledních informací se zdá, že se turisté i občané Tábora brzy nové rozhledny dočkají. Cesta k tomu byla ale klikatá. Připomenu ve stručnosti vývoj.

Celodřevěnou rozhlednu nechali táborští turisté vybudovat v roce 1920, na návrší zvaném Hýlačka (odtud název, původně však byla zvaná Rozhlednou Svobody) v nadmořské výšce 525 m v obci Větrovy, asi 3 km od středu města Tábora.

Na Nový rok 2012 však lehla popelem, příčina požáru nebyla zjištěna. Nicméně od té doby začal KČT Tábor intenzivně jednat o jejím obnovení. Nejprve byla vyhlášena veřejná sbírka, pak jednání s úřady - nutno říct, že snad všude, jak na kraji, tak na městě, nenarazili na žádnou bariéru. Město zainvestovalo vypsanou architektonickou soutěž, do které se přihlásilo 45 architektů. Komise vybrala 3 návrhy a z nich si potom KČT Tábor vybral vítěze. Jak kraj, tak město nejprve přislíbili a následně i zastupitelstva schválila poskytnutí dotace na stavbu nové rozhledny.

Potom klub vypsal výběrové řízení na zhotovitele, uzávěrka byla v létě tohoto roku. Přihlásily se 4 firmy, jedna z nich nesplnila podmínky, ale ouha, všechny cenové nabídky vysoce překračovaly jak odhadovanou projektovou cenu, tak finanční možnosti odboru. Proto byl projekt zjednodušen, byly upraveny nebo vypuštěny některé části (prosklení vyhlídkové plošiny, redukce zázemí a zpevněných ploch ...) a bylo vypsané nové výběrové řízení. Do něj se přihlásilo 8 zájemců, nejnižší cenu nabídla stavební firma ze Sokolova a 18. 12. s ní KČT Tábor podepsal smlouvu. Podle sdělení zástupců vítězné firmy by nová Hýlačka, na původním místě, ovšem ve zcela nové podobě, mohla stát už v červenci 2015. Budeme vše sledovat a informovat o dalším dění.

Zpravodaj je vydáván 4 x ročně, pouze v elektronické podobě ve formátu pdf.

Redakce: Jiří Franc, Karel Charvát. Všechna práva vyhrazena, nejsou přípustné jakékoli úpravy.

© KČT oblast Jižní Čechy, 2014

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 15. 12. 2014, příští číslo vyjde v únoru 2015.